

Cyrano je vrcholem pro každého chlapa

Deník Metro - 13. 2. 2009

PRAHA - Pod Palmovku se vrací poetický drzoun Cyrano z Bergeracu. Obnovená premiéra proběhne zítra od 19. hodin. V roli nosáče se představí herec Martin Stránský.

* **11. 2. 1970** v Jihlavě. Jeho otec byl úspěšným hercem a ředitelem v Horáckém divadle v Jihlavě

Studia: gymnázium v Telči, vystudoval herectví na DAMU

Angažmá: plzeňské Divadlo J. K. Tyla, nyní na hostování v Divadle pod Palmovkou

Televize: Ulice, Nikdo neměl diabetes, Agentura Puzzle

Film: Pravidla lži

Předevčirem jste měl narozeniny, pozítří proběhne premiéra (rozhovor se uskutečnil

12. 2. 2009 - pozn. redakce), berete tuto roli jako dárek?

Já si myslím, že je to ten nejkrásnější dárek, který herec může dostat, a to nejen k narozeninám.

Je tudíž pro vás role Cyrana jakýmsi Olympem?

Možnost zahrát si Cyrana je podle mě vrcholem, nebo Olympem, jak říkáte, pro každého chlapa. Každý z nás by chtěl vládnout řečí natolik, aby básničkami omámil ženu, dokázal se kordem bránit a zemřel pokud možno s čistým štítem.

Je to role, která dokáže herce svléknout donaha?

Cyrano je tak skvěle napsaný, že při každé zkoušce, představení, pokaždé když člověk vypouští z pusy ty nádherná slova, tak v tom objeví vždy něco nového. Já jsem se poslední dobou dostával ke hrám, kdy jsem sám v sobě otvíral nové dveře, o kterých jsem ani nevěděl, že tam jsou. Cyrano je naopak hra přímá, jasná, ten chlap je průhledný od začátku. O žádné zákoutí se v jeho postavě nejedná.

Jaké je to mít takový nos? Je to rypák, chobot, je to ctnost?

Když se poohlédnu tady po souboru, mám pocit, že kluci jedí nějaký frňákovník. I s tím nalepeným nosem se totiž mezi nimi ztrácím (smích). Ale vážně... Každý máme nějaký ten stín na duši, něco, za co se stydíme, s čím se nedokážeme vyrovnat... Když je to ale očividné jako v případě Cyrana, pak je to spíše výhoda, než když se jedná o šrám na duši, na který nikdo nevidí.

A z praktického hlediska? Nešilháte...?

Ne, nešilhám. My jsme ze začátku zkoušeli takovou plastelínu, kterou jsme na ten frňák naplácali. Ta se zdála být v pořádku do té doby, dokud se mi nos neodporoučel k zemi přesně ve chvíli, kdy říkám: jak známo velký nos velkého ducha značí. Takže nakonec nos lepíme tak jako v ostatních divadlech. Je to trošku nepraktické v tom, že se člověk nemůže vůbec vysmrkat. Takže doufám, že nebudu nastydlý.

Improvizujete i v Cyranovi?

Určitě. Každý z nás je jiný a tudíž do jakéhosi balíčku toho chlapa každý z nás nacpe něco jiného. Já jsem jiný, než byl například Boris Rösner. Mám jiné životní zkušenosti, jinak jsem se s nimi vypořádal, mám na ně jiný náhled

Jaká ze scén vám nejvíce padne na tělo a na kterou jste si musel zvykat?

I když je technicky asi nejtěžší, tak mě nejvíce baví pasáž v divadle. Balkonovka je pak scéna, kdy čtyři minuty stojíte na jednom místě, musíte zapomenout na ruce a k pohybu používáte de facto jen hlavu. To vyžaduje určitý cvik.

V souboji s De Valvertem zas šermujete a do toho musíte stíhat text. To je také náročné, ne?

Jak se to vezme. Zatím jsem hrával rvačky, v kterých zazněl jen výkřik nebo nějaká věta. Souboj, který je propojen s veršem, jako je tomu v tomto případě, zažívám poprvé.

Jak je to u vás se šermem? Uměl jste šermovat, nebo jste se to musel naučit?

My jsme měli šerm na škole a pak jsem odšermoval něco i v Plzni.

Když se na konci 19. století začal Cyrano uvádět, do hlavních rolí byli obsazováni starší herci, i když Cyrano jako historická postava zemřel v 35 letech. Tato tradice se udržela dlouhou dobu. V posledních letech hrají Cyrana již také mladší herci, například David Prachař v Národním divadle, z Kašpara Martin Hofmann, nebo v Divadle pod Palmovkou vy. Je to podle vás pro režiséra "risk" svěřit tuto roli mladšímu herci?

Cyrano jako role je obtížná právě proto, že musíte dobře vládnout veršem, vládnout zbraní, musíte to umyslet a musíte za sebou něco mít. Toto všechno skloubit je ve vyšším věku jednodušší.

Čím vládne Martin Stránský?

Cha, cha... Tak zbraní snad ano, jelikož jsme se nezabili a jestli to umyslím... No, doufejme, že ano... (smích)

Jaké hry vám vyhovují více, klasické nebo avantgarda, moderní.?

Já vám to řeknu jinak. Já jsem se k avantgardě moc nedostal, protože v Plzni, tím že jsme repertoární divadlo, jedeme více na klasiku. Každý rok se samozřejmě objeví něco novějšího. U mě to ale dopadlo tak, že za poslední tři roky jsem hrál jen feťáky, alkoholiky, ztroskotance, teroristy, a k obyčejné komedii jsem se nedostal. Takže už jsem říkal našim šéfům, dejte mi něco normálního... (smích).

Tak to teď máte dobrou náplast...

To mám nádhernou náplast. Předtím jsem měl také hezkou náplast, kdy jsem hrál ve Zkrocení zlé ženy. V Plzni to mám ale samozřejmě velmi rád...

Rozmýšlel jste se, zda roli Cyrana přijmout?

Režisér Kracik mi řekl, že jestli někdo může zvednout pomyslný širák po Borisovi Rösnerovi, pak jsem to já. Toho si nesmírně vážím, je to čest. Doufám, že ho nezvedám moc brzy.